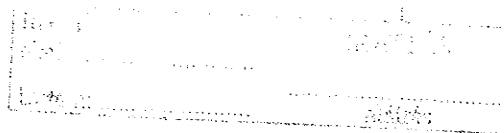

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
1027 Budapest, Gyorskocsi u. 52.

5.M.868/2008/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBENI

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

dr. [redacted] ügyvéd (8200 Veszprém, [redacted]) által képviselt
[redacted] (8 [redacted]) **felperesnek**

dr. Horváth Sándor Ágoston jogtanácsos által képviselt
Országos Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Főosztály
Nyugdíjmegállapító Osztály(1903 Budapest, Pf. 314.) **alperes ellen**

társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében
meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 10.000.- (azaz tízezer) forint perköltséget 15 napon belül fizessen meg az alperesnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A bíróság a felek előadása és a rendelkezésre álló iratok alapján a következőket állapította meg:

A felperes felsőfokú tanulmányai befejezését követően 1978 augusztus 30. napjától 1979 augusztus 2-ig, valamint 1986. augusztus 28-tól 1987. február 13-ig sorkatonai szolgálatot teljesített, majd munkaviszonya megszűnése után, 1997. november 1. napjától áll hivatásos szolgálati jogviszonyban az alperessel.

Az alperes 2005. június 15. napján kelt 72-56/2193/2005. számú határozatával 122.492,- Ft szolgálati nyugdíjat állapított meg felperes részére, annak folyósítása

nélkül. Az alperes határozatának indokolásában szerepelt, hogy a felperes 1980. január 1-jétől 2005. március 7-ig 25 teljes év szolgálati idővel rendelkezik.

Az alperes 2007. június 1-jén 72-56/2781/2007. számon korábbi (72-56/2193/2005) határozatának visszavonásáról rendelkezett arra hivatkozással, hogy a felperes a Hszt. szerint előírt 25 év tényleges szolgálati jogviszonyban eltöltött idővel nem rendelkezik.

A felperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban 2007. november 20-án a Magyar Köztársaság Igazságügyi és Rendészeti Minisztere IRM/AKHFO/2007/3030/2. számú határozatával a 72-56/2781/2007.számú első fokú határozatot helybenhagyta.

Ezt követően nyújtotta be a felperes keresetlevelét a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon, melyben kérte a keresettel támadott másodfokú közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését és az eljárt hatóságok új eljárásra utasítását.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a felperes követelését a volt munkáltatójával és nem a nyugdíjmegállapító szervvel, illetve annak határozatával szemben érvényesítheti, mivel az alperes is kötve volt a munkáltató által kiadott szolgálati idő igazoláshoz.

A felperes keresete nem megalapozott.

A társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárásban a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy törvényes-e az alperes határozata a keresettel érintett körben. A jogszerűséget illetve a jogellenességet az első fokú határozat meghozatalakor fennállott tények alapján kellett a bíróságnak megítélnie. A bíróság az alperesi határozatot a 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 109.§-a, illetve a Pp. 324.§ (2) bekezdés a) pontja és a Pp. 341. §-a alapján vizsgálta felül, a tényállást a felek nyilatkozatai, a becsatolt közigazgatási iratok alapján állapította meg.

A bíróság ítéletének meghozatalakor az alábbi jogszabályi rendelkezéseknek tulajdonított jelentőséget:

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 182. § (8) bekezdése rendelkezik arról, hogy a hivatásos állomány azon tagjának, aki a szolgálati nyugdíjra jogosultsághoz szükséges 25 év tényleges szolgálati időt megszerzi, a szolgálati nyugdíja összegét - annak folyósítása nélkül hat hónapon belül hivatalból meg kell állapítani.

A Hszt. 326. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a törvény hatályba lépése után létesített szolgálati viszony esetén a szolgálati időbe csak a 328. § (1) bekezdése

szerint van helye beszámításnak. A (3) bekezdés akként rendelkezik, hogy a hivatásos szolgálati viszonyban töltött idő a kinevezési okmánnyal történt állományba vétel napjától a szolgálati viszony megszűnésének napjáig tart.

A Hszt. 328. § (1) bekezdése alapján a szolgálati nyugdíjra jogosultság szempontjából szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időnek kell tekinteni a sor-, a tartalékos, a póttartalékos, a továbbszolgáló és szerződéses katonai, a fegyveres szerveknél, valamint a Magyar Honvédségnél hivatásos szolgálati, továbbá a katonai és rendvédelmi oktatási intézményeknél 1998. január 1-jét megelőzően hallgatói (növendéki) viszonyban töltött időt. A (2) bekezdésében foglaltak szerint a szolgálati nyugdíj mértékének megállapításához az (1) bekezdésben foglaltakon kívül a szolgálati időbe be kell számítani a társadalombiztosítási jogszabályok szerinti szolgálati időket is.

A bíróság jelen perben csupán azt vizsgálhatta, hogy a szolgálati nyugdíj megállapításához szükséges hivatásos állományban töltött 25 év szolgálati idővel rendelkezett-e felperes a támadott határozatok meghozatalakor.

Mellőzte annak vizsgálatát, hogy a felperes a hivatásos szolgálati viszonyba helyezését megelőzően milyen időtartamban végzett felsőfokú tanulmányokat, hol, és milyen időtartamra létesített munkaviszonyt, mivel ezen szolgálati idők nem szolgálhatnak alapul a szolgálati nyugdíj megállapításánál, hiszen ezek a Hszt. 328§ (1) bekezdése szerint nem minősülnek hivatásos szolgálati viszonyban ténylegesen eltöltött időnek. A bíróság álláspontja szerint a felperes által hivatkozott, a társadalombiztosítási jogszabályokban felsorolt szolgálati időknek (felsőfokú tanulmányok, munkaviszony keretében szerzett szolgálati idő) csak egy későbbi időpontban, a felperes majdani nyugdíja mértékének megállapításánál lesz jelentősége.

A bíróság megállapította, hogy a felperes a szolgálati nyugdíj rögzítéséhez szükséges 25 év tényleges szolgálati idővel nem rendelkezett, ezért a 2005. május 5-én kelt szolgálati igazolást felperes vonatkozásában tévesen állították ki. Ennek megfelelően jogszabálysértő a 2005. június 15-én kelt 72-56/2193/2005.számú szolgálati nyugdíj rögzítéséről szóló alperesi határozat is.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. tv. (Tny.) 95.§ (5) bekezdés b) pontja kimondja, hogy ha a nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv megállapítja, hogy a fellebbezéssel, vagy a bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, döntését az ügyfél terhére egy ízben, a határozat közlésétől számított öt éven belül módosítja vagy visszavonja.

Mindezekre figyelemmel a bíróság megállapította, hogy a felperes szolgálati nyugdíja rögzítéséről szóló határozat visszavonása körében született alperesi határozat megfelel a vonatkozó jogszabályok rendelkezéseinek, így a bíróság a rendelkező

részben foglaltak szerint határozott.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjának megfelelő perköltség megfizetésére.

A per a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja szerint tárgyi költségmentes, így a felperesnek nem kell illetéket fizetnie.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340.§ (1) bekezdése zárja ki, az ítélet a kihirdetéssel jogerős.

Budapest, 2008. november 18.

dr. Handó Tünde s.k.
bíró

A kiadmány hitelezül:

Kiadó:

